

ಸೂಟುಬೂಟು ಟೈಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷ ತಜ್ಞ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಒಬ್ಬರ ಪಾಠವೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಲ್ಯಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮಾಸ್ಟರ್ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ ಹೇಗೆ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾಸ್ಟರ್ ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿದು ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದು ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದೆ.

ಊರಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಮಾಸ್ಟರ್ ಡಿಗ್ರಿ ಪಾಸಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕನೆ ತರಗತಿಗೆ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆಗೆ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ತಂಗಿ ಸರೋಜಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಓದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆ ಬಂದರೂ, ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾನು ಆಗಲಿ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೋಲಾಹಲಗೊಂಡರೂ

ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಅವಳ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಾಗೆಲ್ಲ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು, ಸಾಯುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ. ಸತ್ತ ಮೇಲೂ ನೆನಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನ ಆತ್ಮವೂ ಪ್ರೇತಾತ್ಮವೂ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ನೆನಪುಗಳು ಹಾಗೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ನೆನಪುಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ನೆನಪುಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ? ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಯೇ? ಉಳಿದು ಕೊಂಡರೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು! ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ. ಹೌದು! ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜಿತಾತನ ನೆನಪುಗಳು ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ carry forward ಎನ್ನಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಬಹುದು? ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೆ ವಿಹರಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಕಡೆ ಜಡವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗುರುನಾಥ್ ಅವರು 'ಕೃಷ್ಣ, ನೀನು ಈಗಿಂದಲೇ ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡು. ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಗೈಡ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ' ಎಂದಿದ್ದರು. ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳಂತೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಸೂಟುಬೂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಟೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಬಹುದು. ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಬಹುದು. ಆರಾಮಾಗಿ ಬದುಕು ನಡೆಸಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಮಾಸ್ಟರ್ ಡಿಗ್ರಿಯ ಅಂತಿಮ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಅಂಕಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಾ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದಾಗ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಅಂಕಗಳೇ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅದೇ ದಿನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗುರುನಾಥ್ ಅವರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಮೊದಲ ಮಾತು 'ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. 'ಸರ್, ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆಲ್ಪ್‌ನಿ' ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. 'ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವಷ್ಟು ದಿನ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಕೂಡ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗುರುನಾಥ್ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಓದಲು ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಫೆಲೋಶಿಪ್‌ಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗುರುನಾಥ್ ಅವರ ಮೂಲಕ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದೆ.

(ಸತೀಷ)

ಕುತೂಹಲ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿ

'ಮರಳು ದಿಣ್ಣೆ' ಧಾರಾವಾಹಿ (ಅನು ಬೆಳ್ಳಿ) ಪ್ರತೀ ವಾರವೂ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುತೂಹಲ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ. ದಿ. ಟಿ.ಕೆ. ರಾಮರಾವ್ ಅವರ ಶೈಲಿಯ ತದ್ಗುಪದಂತೆ ಸುಖವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

—ಕೆ.ಎಂ. ಮಧುರಾಯ ಬೆಂಗಳೂರು, ಪ.ಚಂದ್ರಕುಮಾರ ಗೌನಹಳ್ಳಿ

ಉತ್ತಮ ಧಾರಾವಾಹಿ

ಒಟ್ಟು 16 ಕತುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಂದ ಧಾರಾವಾಹಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ

ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡದೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಕಥೆ ಸಾರಿದೆ.

—ಕೆ.ಎನ್. ಪ್ರಭಾಕರಗುಪ್ತ ಹಾಸನ

ಬೋರ್ ಹೊಡೆಸಿತು

ಪತ್ನೀದಾರಿ ಧಾರಾವಾಹಿ ಎಂದು ಬಿಂಬಿತವಾಗಿದ್ದ 'ಮರಳು ದಿಣ್ಣೆ', ಪತ್ನೀದಾರಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾವ ವಿಶಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಹಲವು ಪಾತ್ರಗಳ ಸುತ್ತ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಕೊನೆಗೆ ಮುಗಿದಿದೆ. ಪತ್ನೀದಾರಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪುಟದಿಂದ ಪುಟಕ್ಕೆ ಓದುಗನಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸಿ, ಮುಂದೇನು ಎಂಬ ಕಾತುರತೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಬೇಕು.

ಆದರೆ ಈ ಧಾರಾವಾಹಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾತುರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿತ್ತು.

—ಸುಂದರ್ ಬೆಂಗಳೂರು

ಸದಭಿರುಚಿ ಇರಲಿಲ್ಲ

ಕುತೂಹಲ, ಸದಾಭಿರುಚಿಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು

ಬೇಜಾರಾಗುವ ಧಾರಾವಾಹಿ. ಮುಗಿದದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು.

—ಜಿ.ವಿ. ಪರಂಗಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಬರೀ ಭ್ರಮಾಲೋಕ

ಪತ್ನೀದಾರಿ ಕಥೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಗೊಂದಲ, ಗೋಜಲುಗಳ ಗೂಡಾಗಿ ಓದುಗರನ್ನು ಭ್ರಮಾಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಾತಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಯಿತು.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಯಾಗಿ ತಿರುವುಗಳೇ ಅಥವಾ ಸೀದಾ ದಾರಿಗಳೇ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಶುಭಮಂಗಳ ಹಾಡಿಸಿದುದರಿಂದ ಓದುಗ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ.

—ಕೋಟೇಶ್ವರ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾವ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಿತು

ಕೌತುಕತೆ, ಉತ್ತುಕತೆ, ಗೌಪ್ಯತೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಓದುಗರನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಿದ ಕಾದಂಬರಿ.

—ಎಂ.ಮೃತ್ಯುಂಜಯಪ್ಪ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ